

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἀπὸ τῆς 20 μέχρι τῆς 22 Μαΐου ἐτελέσθησαν ἐν Κερκύρᾳ αἱ ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι ἀπὸ τῆς ἐνοσίσεως τῆς Ἑκτανήσου ἑορταί, ἃς παρεσκευάσαε Κεντρικὴ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπεία, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ κ. Διονυσίου Στεφάνου. Πρὸς τὸν αὐτὸν δὲ σκοπὸν συνεκροτήθησαν καὶ τοπικαὶ ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐπτά νήσοις ἐπιτροπείαι, ὧν ἡ κερκυραϊκὴ εἶχε πρόεδρον τὸν κ. Βασίλειον Μυλωνόπουλον.

Μετὰ δὲ τοῦ πανηγυρισμοῦ τούτου συνεδίσθη πρὸ τοῦ εἰς Κέρκυραν κατάπλου ἐκδρομῆ κλιθεῶν Ἑκτανησίων καὶ δημοσιογράφων ἐπὶ ἰδίου ἀτμοκλιοῦ εἰς Ζάκυνθον, Ἀργαστέλιον, Ληξούριον, Πάργαν, καθ' ἣν ἔγειναν ἄκρυταχοῦ διάφοροι δεξιότητες, στέφεις ἀνδριάντων καὶ ἄλλων ἱστορικῶν τόπων, ἐπισκέψεις τῶν οικιῶν τῶν κυριωτέρων βίζουσπαστῶν, ἐκφωνήσεις λόγων καὶ τὰ τοιαυτα. Ἐν δὲ Κερκύρᾳ πλὴν παντοίων ἑορτῶν καὶ δεξιῶσεων, ἀποκαλύψεις ἀναμνηστικῶν στηλῶν καὶ στέφεις τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Καποδιστρίου συνεκροτήθη Πανιόνιον συνέδριον καὶ ἀνεφύθησαν δύο ἐκθέσεις, ἡ Ἀναδρομικὴ καὶ ἡ Καλλιτεχνικὴ.

Καὶ ἡ μὲν Καλλιτεχνικὴ περιέλαβεν ἔργα νεωτέρων Ἑκτανησίων καὶ ἐκ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ζωγράφων, ἐπιμεληθείσης αὐτῆς εἰδικῆς ἐπιτροπείας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Θεοδώρου Βαλλιαντίου· ἐν δὲ τῇ Ἀναδρομικῇ, ἣς ἐπιμελήθησαν κυρίως οἱ κ. κ. Σπυρίδων Θεοτόκης καὶ Φλαμπουριάδης, συνελίχθη μέγας ἀριθμὸς προσωπογραφιῶν, ἐνδυμασιῶν, εἰκόνων, μνημείων, ἐπιπέλων καὶ σκευῶν, μεταλλίων, νομισμάτων καὶ σφραγίδων αὐτογράφων, πρωτοτύπων ἔγγράφων, βιβλίων, ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἐκτυπωθέντων ἐν Ἑκτανήσῳ καὶ ἀναφερομένων εἰς τὴν Ἑκτανήσον ἐπὶ τῆς βενετοκρατίας καὶ τῆς ἀγγλικῆς προστασίας. Τῆς ἐξαιρέτου καὶ διδακτικωτάτης ἐκθέσεως ταύτης δημοσιευθήσεται κατάλογος εἰκονογραφημένος, συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Θεοτόκη.

Τὴν ἑσπέραν τῆς 21 Μαΐου, τελεσθείσης ἐν τῷ Δημοτικῷ θεάτρῳ πανηγυρικῆς ἑσπερίδος, ὁ πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπείας κ. Διονύσιος Στεφάνου ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν ἐπὶ τῇ πενηκστῇ ἀμφιετηρίδι λόγον. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἔγειναν τὰποκαλυπτήρια ἀναμνηστικῆς πλακῆς ἐν τῷ σημερινῷ φρουραρχείῳ ἐντὸς τοῦ Πιλλιοῦ φρουρίου, ὅπου τὸ πρῶτον ἰδρῦθη ἡ Ἴόνιος ἀκαδημία, μετὰ καταλλήλου προσλαλιῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπυρ. Σακελλαροπούλου, τὰποκαλυπτήρια ἀναμνηστικῆς πλακῆς τοῦ Βουλευτηρίου μετὰ σχετικοῦ λογιδρίου τοῦ κ. Βασιλείου Μυλωνοπούλου, προέδρου τῆς ἐν Κερκύρᾳ ἐπιτροπείας, καὶ κατάθεσις στεφάνου εἰς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Καποδιστρίου, προσφωνήσαντος τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀ. Ἀνδρεάδου.

Τοῦ δὲ Πανιονίου συνεδρίου ἡ ἐπίσημος ἐναρξὶς ἔγειναν ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ τῆς Βουλῆς ὡς καὶ τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἀρχῶν τῆς 20 Μαΐου ἐν τῇ Νομαρχίᾳ, τοῦ προέδρου τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπείας Σπυρ. Π. Λάμπρου ἐκφωνήσαντος λογιδρίου, παρατεθέν ὑφ' ἡμῶν ἀνωτέρω ἐν σ. 121) κ. ἑ. Ἀμείσως δὲ κατόπιν ἔγειναν αἱ ἀρχαιότητες καὶ ἤρξαντο αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου, αἵτινες καὶ ἐξηκολούθησαν τῇ 21 καὶ 22 Μαΐου, ὅτε καὶ ἐπερα-

τιώθησαν διὰ συνεδρίας τῆς ὀλομελείας τῶν δύο τμημάτων, συζητητάσης καὶ ἀποδεχθείσης τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐκφρασεῖσας ἐντάξεις.

Διηρέθη δὲ τὸ Συνέδριον εἰς δύο τμήματα, τὸ Νομικὸν καὶ Ἡθικοπολιτικὸν καὶ τὸ Ἐπιστημονικὸν καὶ Ἐκπαιδευτικόν. Καὶ τοῦ μὲν πρώτου πρόεδροι ἐξελέχθησαν οἱ κ. κ. Ἀντωνίου Μάτεσις, Νικόλαος Μαρκέτης καὶ Διονύσιος Σωμερῆτης καὶ γραμματεῖς οἱ κ. κ. Ἀντ. Κογεδίνης καὶ Κωνσταντίνος Ἀλαμάνος. Τοῦ δὲ δευτέρου πρόεδροι ἀναδείχθησαν οἱ κ. κ. Σπυρίδιον Σακελλαρόπουλος, Ἰωάννης Μεσολωρᾶς καὶ Σπυρίδιον Λιδιερᾶτος, γραμματεῖς δὲ οἱ κ. κ. Ἰωάννης Δεσύλλας καὶ Γεώργιος Τριμέρης. Πρὸς τοῦτοις δ' ἐξελέχθη πλὴν τοῦ προέδρου τῶν συνεδριῶν τῆς ὀλομελείας Σπυρ. Π. Λάμπρου ἐπίτιμος μὲν ἀντιπρόεδρος ὁ κατὰ τὰς ἐστώτας τῆς πεντηκονταετηρίδος ἀντικροσωπεύσας ἐν Κερκύρᾳ τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν πρότασις αὐτῶν κ. Γεώργιος Δέρδος, γενικός δὲ γραμματεὺς ὁ κ. Νικόλαος Δελακοβίξ.

Ἐγένετο δ' ἐν τοῖς δύο τμήμασιν αἱ ἐξῆς ἀνακοινώσεις·

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τμήματι ἐμίλησαν οἱ κ. κ. Διονύσιος Σωμερῆτης περὶ τοῦ θέματος «Τινεῖς οἱ ἰθνηκοὶ καὶ οἱ διεθνεῖς παράγοντες τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου», Ἀ. Ἀνδρεάδης «Περὶ φορολογικῆς ἀφομοιώσεως», Παν. Γιωτόπουλος «Περὶ τῆς ἀνάγκης ἀφομοιώσεως τοῦ ἐν Ἑπτανήσῳ κληρονομικοῦ συστήματος πρὸς τὸ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος», Ν. Γερακάρης «Ἡ σύμβασις τῆς συστάσεως προσόδου ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ δογματικῆς ἀπόψεως ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὴν σύμβασιν τῆς ἰσοδίου προσόδου, πρὸς τὴν διάταξιν 1020 τοῦ Ἰονίου Ἀστικοῦ κώδικος, ὡς μετερυνθισθῆ ὑπὸ τῆς ΜΓ' πράξεως τοῦ Ζ' Κοινοβουλίου, καὶ πρὸς τὸν Νόμον 3910 τῆς 2/15 Δεκεμβρίου 1912», Α. Μάτεσις «Περὶ τοῦ Ἰονίου πολιτεύματος τοῦ 1803», Ὁθων Σταθάτος «Περὶ συμβολῆς τῆς Ἰθάκης εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν προσόδων τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας», Δ. Στεφάνου «Περὶ ἰνοριῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν τῇ παλαιᾷ Ἑλλάδι καθεστώς», Διονύσιος Δάσης «Περὶ τοῦ δυσχεροῦς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νεωτέρου νόμου περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ τῶν πρὸς ἄρσιν αὐτοῦ κρίσεων», Σπυρ. Γκίνης «Περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ κληρονομικοῦ δικαίου τῶν Ἰονίων νήσων», Ν. Μαρκέτης «Περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων καὶ δημοσίων ἀρχαιοφυλακειῶν ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ Ἀ. Ἀλβανίτης «Περὶ τῆς μεταναστεύσεως τῶν Λευκαδίων καὶ προφυλάξεως ἀπὸ τῆς φυματιώσεως καὶ τῆς ἰλονοσίας».

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τμήματι ἐμίλησαν οἱ κ. κ. Σπυρ. Σακελλαρόπουλος «Περὶ τοῦ ὀνόματος Σπυρίδου», Σπυρ. Λιβιεράτος «Περὶ ζητημάτων δημοσίας ὑγείας καὶ ἰδίας περὶ ἰλονοσίας καὶ φυματιώσεως», Παναγ. Καλογερόπουλος «Ἡ Ζάκυνθος ὡς πρωτεύουσα τῶν ἐλευθερωμένων Ἰωνικῶν νήσων, ἰδίως δὲ ἡ ἐπίσημος Ἐφημερίς τοῦ Ἰονίου κράτους καὶ ἐν γένει ὁ Ἑπτανήσιος τύπος», Σ. Ζαβιτζιάνος «Ἡ ἱατρικὴ ἐν Ἑπτανήσῳ πρὸ τῆς ἐνώσεως», Ζαχαρίας Παπαντωνίου «Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης Ζακύνθου», Σκεῦος Ζερβός «Συμβολὴ ἱατρικῆς ἱστορίας ἐν Ἑπτανήσῳ», Ν. Δελακοβίξ «Ἱστορικὴ ἔρευντ περὶ τῶν πολιούχων τῆς νήσου Κυθέρων», Ν. Γερακάρης «Ἡ δημοσιὰ ἐκπαίδευσις ἐν Ἑπτανήσῳ ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς προστασίας», Ἰω. Μεσολωρᾶς «Περὶ τῆς πρώτης εἰσόδου τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς τὴν Κεφαλληνίαν καὶ τῶν πρώτων αὐτῆς ἐπισκόπων», Γ. Ραζῆς «Περὶ τῆς ἀνάγκης ἰδρύσεως ἀνωτέρας ἐμπορικῆς σχολῆς ἐν Ἑπτανήσῳ», Γ. Τριβεζᾶς «Ἡ γλωσσικὴ δι'ασκαλίς εἰς τὰ πλήρη δημοτικὰ σχολεῖα» καὶ Σπυρ. Π. Λάμπρος «Ἡ ἱστορικὴ σχολὴ τῆς Ἑπτανήσου».

Αί δὲ ὑπὸ τῆς ὀλομελείας δεκταὶ γινόμενα εὐχαιὶ τῶν δύο τμημάτων εἶνε αἱ ἑξῆς·
 α') Τὸ Συνέδριον εὐχεται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ κ. Ἀυθριάδου, ὅπως ἰδρυθῇ Ἑπτανησιακὸν ἱστορικὸν καὶ ἐθνολογικὸν μουσεῖον.

β') Τὸ Συνέδριον εὐχεται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ κ. Σωμερίτου, ὅτι μεταρρυθμισθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Μαρκέτη, ὅπως ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ τὸ κληρονομικὸν δίκαιον καθ' ἃ παρεσκευάσθη ὑπὸ τῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπείας τοῦ Κριόδικου μετὰ τῆς διαφορᾶς, ὅπως ἡ διαθίσιμος μοῖρα τοῦ γονέως ὀρισθῇ εἰς τὸ ἡμισυ τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ὅσοιδήποτε καὶ ᾗν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν τέκνων.

γ') Τὸ Συνέδριον εὐχεται ἐν συνδυασμῶ δύο προτάσεων, ὑποβληθεισῶν ὑπὸ τῶν κ.κ. Ῥαζῆ καὶ Ἀλθανίτου, ὅπως ἰδρυθῇ ἐν Κερκύρᾳ ἀνωτέρα ἐμπορικὴ σχολὴ ἢ ἄλλο ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα.

δ') Τὸ Συνέδριον εὐχεται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ κ. Μαρκέτη, ὅπως ὑποβληθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἀναστολῆς ἐν Ἑπτανήσῳ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρθρῶν 203-205 τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τῶν προτῶν ἐν αὐτῇ νενομισμένων, ἵνα οὕτως ἐν Ἑπτανήσῳ, ὅπου ὑπάρχουσι καὶ λειτουργοῦσι τὰ ἀρχαιοφυλακεία, μεταφερθῶσι ἅπαντα τὰ εἰς χεῖρας τῶν νῦν ἐν ἐνεργείᾳ συμβολαιογράφων ὑπάρχοντα ἀρχαῖα τῶν τεθνεώτων συμβολαιογράφων, ἐφεξῆς δὲ εἰς τὰ αὐτὰ ἀρχαιοφυλακεία διαδιβάζονται τὰ ἀρχαῖα, τὰ εἰρητήρια καὶ αἱ σφραγίδες τῶν θνητῶν, τῶν παραιτημένων ἢ καυομένων.

ε') Τὸ Συνέδριον εὐχεται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ κ. Παπαντωνίου, ὅτι συντελεσθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Λάμπρου, καὶ κατὰ τὰς δοθείσας ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὑποσχέσεις, ὅπως ὑποβληθῇ μὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ προστασίας τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ κράτους καλλιτεχνικῶν καὶ ἱστορικῶν μνημείων, μεριμνήσῃ δὲ καὶ ἡ Ἱερά σύνοδος δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν ζωγραφικῶν καὶ τῆς παλαιότερας ἀρχιτεκτονικῆς τῶν ναῶν κατὰ τὰς λεγόμενας ἀνακαινίσεις αὐτῶν.

ς') Τὸ Συνέδριον εὐχεται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ κ. Σκεύου Ζαρβοῦ, ὅπως περιουληθῶσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἅπαντα τὰ ἱατρικὰ ἔργα Ἑπτανησίων ἐπιστημόνων, μελετηθῶσι δὲ ταῦτα καὶ σκουδαρθῶσιν ἐν παραλλήλῳ πρὸς τὴν νῦν τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης κατὰστασιν καὶ ἀχθῶσιν εἰς φῶς αἱ τοιαῦται ἐρευναι.

ζ') Τὸ Συνέδριον εὐχεται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ κ. Λάμπρου, ὅπως ἰδρυθῇ Ἑπτανησιακὸν περιοδικόν, ἐν ᾧ νὰ δημοσιεύωνται ἱστορικαὶ καὶ ἄλλαι ἐπιστημονικαὶ μελέται ἀφορῶσαι εἰς τὰς Ἰονίους νήσους.

Ἐκ' ἴσης δ' ὁμοδύμως ἀπεφάσισεν ἡ ὀλομέλεια ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ κ. Μάτσει, ὅπως τὸ λήξαν Πανιώνιον συνέδριον θεωρηθῇ εἰς πρῶτον, ἐπακολουθησῶσι δὲ καὶ ἄλλα, κατὰ τριετίαν συνερχόμενα ἐν μιᾷ τῶν Ἰονίων νήσων, καὶ ἀνατίθεται ἡ μερίμνα περὶ ὀρισμὸς τῆς ἔδρας τοῦ δευτέρου Συνεδρίου καὶ παρασκευῆς τῶν κατ' αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν ὀργανωτικῆν ἐπιτροπείαν τοῦ πρώτου ἐν Κερκύρᾳ Πανιονίου συνεδρίου τὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ. κ. Σπυρ. Π. Λάμπρου, προέδρου, Σπυρ. Λιθιεράτου, Δ. Σωμερίτου, Α. Τυπάλδου Μπασιά, ταμίου, καὶ Ν. Δελακοβία γραμματέως.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πεντηκονταετηρίδος φροντίδι τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς ἐπιτροπείας ἐξεδόθησαν α') πάντε Δελτία περιέχοντα τὰς περὶ τῆς γελείας ἀποφάσεις τὰ εἰκόνα νομοθετήματα, προγράμματα, προκηρύξεις κτλ., β') ἀναμνηστικὰ ἔναγμα, γ') ἑδία ἀναμνηστικὰ ταχυδρομικὰ δελτάρια καὶ δ') δελτάρια φέροντα τὰς εἰκόνας διασημῶν Ἑπτανησίων, ὧν τὴν ἔκδοσιν ἀνίλαβε τὸ ἐν Ἀθήναις ἐκδοτικὸν κατ᾽ ἔστημα Α. Β. Πάσχα. Ἐπιφυλάσσεται δ' ἡ αὐτὴ ἐπιτροπεία νὰ ἐκδώσῃ τὰ Πρακτικὰ τοῦ Πανιο-

νίου Συνεδρίου, Ἀναμνηστικὸν τεύχος, περιέχον προγραμματείας περὶ ἐπτανησιακῶν θιμάτων, καὶ τινὰ ἄλλα δημοσιεύματα. Ἐκδόθησαν δὲ καὶ δύο μετάλλια, χαρκχθέντα ὑπὸ τοῦ ἐν Ῥώμῃ γλύπτου κ. Μιστριτζι καὶ κοπέντα ἐν τῷ Βασιλικῷ νομισματοκοπιῶ (Zecca Reale) τῆς Ῥώμης. Τούτων ἐν μὲν τῷ γαλλοῦ μειγμένου (similoro) ἰκόπη πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ Παιδαγωγικοῦ Συνεδρίου, τὸ δ' ἄλλο ἀργυροῦν εἶνε ἀναμνηστικὸν τῆς πεντηκονταετηρίδος. Τούτων ἰκόπησαν καὶ τρία χρυσᾶ, θεωρηθέντα εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλῆα, εἰς τὸ Ἐθνικὸν νομισματικὸν μουσεῖον καὶ εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ ἰθνολογικὴν ἑταιρείαν. Ἐπιμελήθη δὲ προθύμως τῆς τε χαρξέσεως καὶ τῆς κοπῆς τῶν μεταλλίων τούτων ὁ ἐν Ῥώμῃ καθηγητῆς τῆς ἀρχαιολογίας κ. Λεύκιος Μαρίαςνης.

—Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας, ἐπιθυμοῦν, ὅπως ἐφεξῆς ἀσκήσεται ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ γραφείου τῶν Καλῶν τεχνῶν καὶ τῶν γραμμάτων ἐποπτεία ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν μνημείων τῆς χώρας τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν, κατήστισεν ἐξῆς ἐπιτροπείαν, εἰς ἣν ἀνήθηκε τὴν μελέτην τῶν ἐξῆς ζητημάτων α') τῆς ὀργανώσεως ὑπηρεσίας σκοπούσης τὴν ἐποπτείαν τῶν καλλιτεχνικῶν καὶ ἱστορικῶν μνημείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν τρόπον καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐποπτείας ταύτης, καὶ β') τὴν καταγραφὴν τῶν ἀνά τὴν Ἑλλάδα ἀξίων τῆς τοιαύτης μερίμνης ἱστορικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν μνημείων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ἡ ἐπιτροπεία αὕτη, ἣς αἱ ἐργασίαι ἀρχοῦνται προσεχῶς, συνειροτήθη ἐκ τῶν ἐξῆς: Σκουρ. Π. Λάμπρου καὶ Γ. Σιωτηριάδου καθηγητῶν τῆς ἱστορίας, Ἀδ. Ἀδαμαντίου, καθηγητοῦ τῆς βυζαντιακῆς τέχνης, Γ. Διόβου, καθηγητοῦ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας, Γ. Ἰακωβίδου, διευθυντοῦ, καὶ Γ. Χατζοπούλου, ἐπιμελητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης, Ν. Μπαλάνου, τμηματάρχου τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τμήματος τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς παιδείας, Γ. Κουρουνοιώτου, τμηματάρχου τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος, καὶ Γ. Δροσίνη, τμηματάρχου τοῦ γραφείου τῶν Καλῶν τεχνῶν καὶ τῶν γραμμάτων ἐν τῇ αὐτῇ Ὑπουργείῳ.

—Ἡ γενικὴ διοίκησις Ἡπείρου καθ' ἡμετέραν παρακίνησιν ἐκοινοποίησεν εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς ἐκπαιδεύσεως τὴν ἐξῆς προκήρυξιν, ἣν ἀναδημοσιώσαμεν ἐνταῦθα ὡς χρήσιμον καὶ εἰς τοὺς ἄλλαχοῦ τοῦ κράτους ὑπηρετοῦντας:

«Μεταξὺ τῶν ἔργων τῶν λειτουργῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν εἶνε μόνον ἡ εἰς τὴν παιδείαν ποδηγέτησις τῶν ἐμπιστευμένων αὐτοῖς παιδῶν καὶ ἡ παρ' αὐτοῖς διατήρησις καὶ ἑξάφισ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος καὶ τοῦ ἰθνικοῦ φρονήματος, ἀλλὰ καὶ ἡ διὰ παντός τρόπου ἐπιδιώξις ἀπάντων ἐκείνων τῶν μέσων, δι' ἃν στηρίζεται καὶ προάγεται ἡ ἰθνικὴ ἰδέα.

«Ἀναγκασιότατον δὲ καὶ τελεσφορώτατον τοιοῦτο μέσον εἶνε καὶ ἡ ἐξεργασίαις τῶν λειψάνων τοῦ παρελθόντος καὶ ἡ παρακολούθησις τῶν παντοίων καταλοίπων τοῦ ἰθνικοῦ βίου, ἅτινα μέχρις ἡμῶν περιωθέντα ἀποτελοῦσιν ἄλυτον ἀδιάσπαστον συνδέουσαν τοὺς παρεγγημένους χρόνους πρὸς τὸ ἐνεστὸς καὶ τὸ μέλλον.

«Εἰς τοιοῦτόν τινα μέγαν ἰθνικὸν σκοπὸν εἴκερ τινὲς δύνανται μεγάλως νὰ συντελέσωσιν οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὑποδικνύοντες μὲν εἰς τὴν γενικὴν διοίκησιν καὶ τοὺς ἐντεταλμένους τὴν περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων φροντίδα τὰ πανταχοῦ τῆς ἡπικρωτικῆς γῆς περισιζόμενα ἀρχαῖα καὶ μεσαιωνικὰ μνημεῖα παντός εἶδους, περισυλλέγοντες δὲ ὕλην γλωσσικὴν καὶ λαογραφικὴν.

«Ἐιδὸ συνιστῶμεν ὑμῖν, ὅπως, περὶ μὲν ἀρχαίων καὶ μεσαιωνικῶν μνημείων ὄντος τοῦ λόγου, συνάγητε καὶ ἀνακοινοῦντε καταλλήλως πᾶσαν εἰδησιν περὶ λειψάνων ἀρχαίων καὶ μεσαιωνικῶν πόλεων, ἀροσπόλων, τειχῶν, θεάτρων, τειχῶν, μνημῶν, ἐκκλησιῶν

καὶ οὐδὲποτε ἄλλου κτιρίου ὡς καὶ εὐρισκομένων ἀγαλμάτων, ἐπιγραφῶν (ἀρχαίων, χριστιανικῶν, ἑλληνικῶν τε καὶ ἐν τουρκικῇ ἢ ἑβραϊκῇ γλώσσῃ), εἰκόνας, νομισμάτων καὶ οὐδὲποτε ἄλλων ἔργων τέχνης, ἐπ' ἧς δ' ἐγγράφων, χειρογράφων καὶ παλαιῶν ἐντύπων βιβλίων, ἀναλαμβάνοντες καὶ τὴν φροντίδα νὰ περισυλλέγητε καὶ ἀντιγράφοντες ἀκριβῶς καὶ μετὰ τῶν σφαλμάτων τῶν πρωτοτύπων πᾶν σημεῖωμα χρονικῶς εὐρισκόμενον εἴτε ἐν τοῖς ἀρχαίοις χειρογράφοις, τοῖς κώδιξι τῶν μονῶν καὶ τοῖς παραφύλλοις τῶν μηναιῶν καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, ὅπου οἱ ἀρχαῖοι συνείθιζον πολλάκις νὰ ἐγγράφωσι τοιαῦτας σημειώσεις.

Ἐπ' ἴσης δὲ συνιστάμεν, ὅπως ἐπιδοθῆτε εἰς τὴν συναγωγὴν γλωσσικῆς καὶ λαογραφικῆς ὕλης. Οὕτως ἀναγκαιοτάτη καὶ σκοπιμοτάτη εἶνε ἡ ἀναγραφή λεξιλογίων περιεχόντων ἰδιορρυθμοὺς λέξεις ἐπιχωριαζούσας ἐν Ἠπειρῷ μετὰ τῆς δηλώσεως τοῦ διαλεκτικοῦ αὐτῶν τύπου καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν. Ἀκριβὴς τοιαύτη ἀναγραφή θὰ εἶνε ἀρκετὴ ὑπερῆσια, τῆς ἔτυμολογικῆς καὶ γλωσσολογικῆς περαιτέρως ἐξετάσεως ἀφινόμενης εἰς τοὺς εἰδικοὺς ἄνδρας τοὺς διατρίβοντας περὶ τὰ τοιαῦτα ἀπὸ μεγάλης παρασκευῆς κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης.

Οὐχ ἥττον μεγάλην ἀξίαν θὰ ἔχῃ ἡ περιγραφή λαϊκῶν ἐθίμων, προλήψεων, δικαιδομονιῶν, θεραπευτικῶν μέσων τῆς δημῶδου ἰατρικῆς, ἢ κατὰ τόπους περισυλλογῆ βαπτιστικῶν ὀνομάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἷα πολλὰ εὐρίσκονται πολ' ἄκις καὶ ἐν παρθυσίαις μονῶν καὶ ἐκκλησιῶν, τέλος δ' ἡ συναγωγὴ καὶ ἀναγραφή δημοτικῶν ᾠμάτων, παραμυθίων, παροιμιῶν καὶ παραδόσεων. Καὶ ἐκεῖνον μὲν ἡ περιγραφή πρέπει νὰ εἶνε ἀκριβὴς, λεπτομερὴς καὶ σαφὴς, τούτων δὲ πιστὴ ἀνευ ἰδίων διαρβώσεων καὶ παραλλαγῶν, ἐν αὐτῇ τῇ λαϊκῇ γλώσσῃ τοῦ ἀφηγουμένου καὶ μετ' ὅλων τῶν διαλεκτικῶν τύπων. Ἐν πάσαις δὲ ταῖς περιστάσεσι ταύταις κρίπεται νὰ δηλωθῆται ἐξ ἅπαντος καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνακοινούντος ἢ τῆς ἀνακοινούσης εἰς τὸν ἀναγράφοντα, ἢ καταγωγῆ καὶ διαμονῆ καὶ ἡ ἡλικία αὐτοῦ ἢ αὐτῆς.

Ἐὐελπιστοῦμεν, ὅτι κατανοοῦντες τὴν ἐθνικὴν σημασίαν τοῦ ἀνατιθεμένου ὑμῖν ἔργου καὶ εὐρίσκοντες ἱπαραεῖς τὰς παρεχομένας ὑμῖν ὁδηγίας, θέλετε ἐπιληθῆ αὐτοῦ μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ἀγάπης.

—Ἔγνωσθ' εἶνε ἡ μέριμνα, ἧς ἤξιωσε τοὺς ἐν Ἠρακλείῳ τῆς ἰταλικῆς Καμπανίας, τῷ ὑπὸ λάδας τοῦ Βισουδίου τῷ 79 μ. Χ. κατακαλυφθέντι, εὐρεθέντι παπύρου ἡ Ἠρακλεωτικῇ ἀκαδημίᾳ ἢ τῷ 1755 ἰδρυθείσα. Φροντίδι αὐτῆς ἐδημοσιεύθησαν χθὴ πρὸ χρόνων ἡ *Collectio prima* καὶ *Collectio altera*, αἵτινες μετὰ τῶν ἐτῶν 1793 καὶ 1855 συνεποσώθησαν εἰς ἑνδεκα τόμους, περιλαμβάνοντας ἐν ὅλῳ 1058 σελίδας καὶ 368 πίνακας. Μετὰ τῶν κειμένων ἐξαιρέμεν ἔργα τινὰ τοῦ Φιλοδήμου καὶ τὴν Εὐδόξου τέχνην. Τὸ δ' ἐπὶ πεντηκονταετίαν διακοπὴν ἔργον τῆς ἐκτύλιξως, μελέτης καὶ ἐκδόσεως τῶν ὑπολοιπῶν ἀνεκδότων παπύρων, αἵτινες τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου (*Museo Nazionale*) τῆς Νεαπόλεως, ἐν ᾧ ἀπέκειντο, περιήλθον εἰς τὴν Ἐθνικὴν βιβλιοθήκην (*Biblioteca Nazionale*) τῆς αὐτῆς πόλεως, ἀνέλαβε τὸ ἐξῆς ἡ αὐτόθι Βασιλικὴ ἀκαδημία ἀρχαιολογίας, γραμμάτων καὶ τεχνῶν. Αἱ μεγάλαι δυσκολίαι αἱ συμπαρομαρτοῦσαι ἐν ἀρχαιοτέροις χρόνοις εἰς τὴν ἐκτύλιξιν τῶν σχεδόν ἀπηνθρακωμένων παπύρων ἤρχισαν ἐλαττούμεναι χάρις εἰς τὰς προόδους τεχνικὰς μεθόδους· καὶ ἡ ἀνάγνωσις δὲ τῶν κειμένων μετὰ τὰς ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνακαλύψεις ἀπέθη εὐκολωτέρα τε καὶ ἀσφαλεστέρα. Ἐγγύθησι δὲ περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας τῶν μελλουσῶν ἐκδόσεων εἶνε ἡ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῆς Νεαπόλεως ἀνάθεσις τοῦ ἔργου εἰς ἐπιτροπεῖαν κρατίστων παπυρολόγων καὶ παλαιολογῶν,

συνισταμένην ἐκ τοῦ καλλιμάχου Δομινίκου Κομπαρέτη, τοῦ Ἰουλίου de Petra, τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης Νεαπόλεως Ἐμιλίου Μαρτίνη, τοῦ Ἑραϊκοῦ Κόκκια, τοῦ Ἀντωνίου Σολιάνου καὶ τοῦ Δομινίκου Βάσση, εἰς ὃν εἶνε ἀνατεθειμένη καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἔργαστηρίου τῶν ἱερογλυφικῶν παπύρων.

Ἀποτέλεσμα τῶν μόχθων τῶν ἐιδικῶν τούτων ἀνδρῶν εἶνε ἡ ἔναρσις τῆς δημοσιεύσεως τῆς Collectio tertia, ἣ ἐξεδόθη πρὸ μικροῦ φροντιστοῦ τοῦ Δομινίκου Βάσση εἰς σχῆμα 4ον ὁ πρῶτος τόμος, περιλαμβάνων πρῶτον μὲν τὸν ὑπ' ἀρ. 1437 ἀνεκδότον πάπυρον τὸν περιέχοντα τὴν συγγραφὴν τοῦ Φιλοδήμου Περὶ κακιδίων, εἶτα δὲ δευτέραν ἔκδοσιν τῆς ἐν τῷ ἀρ. 1050 παπύρου συγγραφῆς τοῦ αὐτοῦ Φιλοδήμου Περὶ θανάτου.

Οἱ ὑπόλοιποι τόμοι θὰ εἶνε διαφόρου ἐκτάσεως, ἐκδιδόμενοι δὲ κατ' ἀπροσδιόριστα χρονικὰ διαστήματα θὰ περιλαμβάνουσι τοὺς ἀξίους ἐκδόσεως ἀνεκδότους παπύρους, ἐξαιρουμένων τῶν ἀναξιῶν λόγου ἀποκομμάτων, τοὺς ἀξίους νίας ἐκδόσεως τῆς Collectio altera, ὁμοίως ἀποκλεισμένων τῶν ἀνευ ἀξίας ἀποσπασμάτων, καὶ ἐκείνους τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλογῇ ὅσοι δὲν ἠξιώθησαν μέχρι τούδε νίας ἐκδόσεως βασιζομένης ἐπὶ ἀντιθέσει τῶν πρῶτουτύπων.

Ἄξιας ἰδίως προσοχῆς εἶνε αἱ μεγάλην πρόοδον ἐν σχέσει πρὸς τὸ παρελθόν δεικνύουσαι φωτομηχανικαὶ ἀναπαραστάσεις τῶν παπύρων αἱ μέλλουσαι νὰ κοσμήσωσι τὴν νίαν αἰετῶν, ὧν ἐξαιρέτως εἶνε τὰ ἤδη ἐν τῇ πρώτῃ τῷμῳ παραχόμενα δείγματα. Εἶνε δὲ οἱ πίνακες οὗτοι ἔργον τοῦ φωτομηχανικοῦ καὶ φωτοχημικοῦ καθιδρύματος τοῦ Ἀρθούρου Ἀλιναρῆ, ὅστις ἐφευρε τὴν θαυμασίαν μέθοδον, δι' ἣς οἱ ἱερογλυφικοὶ πάπυροι, ὧν καὶ τὸ ἔσφος ἐνεκα τῆς ἀπαυθρακώσεως εἶνε μελανόν καθ' ἃ ἡ γραφή, κατορθοῦται νὰ ἔχῃσι τὸ ἔσφος λευκόν, τῆς γραφῆς διατηρουμένης μελανῆς.

—Τῇ 12 Μαΐου ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίαις, ὅπου διέτριβεν ἀπὸ κολλῶν ἐτών, ἐν ἡλικίᾳ ἑβδομηκοντα καὶ δύο ἐτών ὁ Κωνσταντῖνος Σάθας, οὗ τὸ ὄνομα συνδέεται ἀρρήκτως ἐπὶ πεντηκονταετίαν σχεδὸν ὅλην πρὸς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀναβίωσιν καὶ περαιτέραν προαγωγήν τῶν μεσαιωνικῶν σπουδῶν. Περὶ τοῦ μεταστάντος θέλομεν δημοσιεύσει ἰδίαν νεκρολογίαν ἐν τῷ προσεχῇ τεύχει τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμωνος.

—Τῇ 16 Μαρτίου ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ πρῶτον ὑφηγητῆς τῆς Θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Γεώργιος Λαμπάκης, γνωστός ἐκ διαφόρων ἔργων, ἀναφερομένων εἰς τὰς χριστιανικὰς ἀρχαιότητας τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, καὶ ἰδρυτῆς τῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας, τοῦ Μουσείου καὶ τοῦ Δελτίου αὐτῆς.

—**Διορθώσεις καὶ προσθήκαι.** Εἰς τὰ ἐν σ. 9 κ. ἐ. τοῦ ἀνά χεῖρας τεύχους περὶ τῆς ἐν τῇ λίμνῃ τῶν Ἰωαννίνων μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος προσθετέον, ὅτι εἰς αὐτὴν ἀνήκει ποτὲ ὁ νῦν ἐν Λονδίῳ Νομοκάνων, περὶ οὗ 16ε Νέου Ἑλληνομνήμωνος Τόμ. Ι' σ. 195. Ἐν δὲ σ. 59 στ. 13-14 ἀντὶ Μπαβενίου γράφει Μπαβενίου. Εἰς δὲ τὴν ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι σημ. 4 προσθετέον, ὅτι τὸ βιβλιογραφικὸν σημεῖωμα Ἰωάννου τοῦ Εὐγενικοῦ ἔχει ἤδη ἐκδοθῆ καὶ πρότερον ὑπὸ τοῦ Αἰμίλου Legrand ἐν τῇ Revue des études grecques Τόμ. Β' (1892) σ. 422. Ἐν σ. 222 στ. 14-15, ἔνθα τὸ κενόν, παρελείφθησαν ἐκ παραδρομῆς τάδε· καὶ διὰ μακρῶν ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου Σωφρονίου Λιοντοπόλεως («Ὁ ἐν Βιέννῃ ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου» ἐν Ἐκκλησιασικῷ Φάραξ Ἀλεξανδρείας Τόμ. Ζ' σ. 5 κ. ἐ., 97 κ. ἐ., Τόμ. Η' σ. 347 κ. ἐ., 419 κ. ἐ., Τόμ. Θ' σ. 25 κ. ἐ., 97 κ. ἐ., 306 κ. ἐ.

